

► Poremećaji govora kao posljedice moždanog udara

AFAZIJA je poremećaj koji onemogućava ili otežava govor i razumijevanje jezika. Afazija nastaje kao posljedica oštećenja dijelova mozga (uobičajeno lijeve strane mozga) koji kontroliraju govor i razumijevanje jezika, što je često praćeno poremećajem pisanja i čitanja.

KAKO SE MANIFESTIRAJU POREMEĆAJI GOVORA – AFAZIJE

- otežano, sporo i nepotpuno izgovaram riječi, drugi me otežano razumiju (**motorna afazija**) – *slično kao kada dvoje govore isti jezik, ali drugačijim narječjem, neke riječi prepoznajemo, ali je govor teško razumljiv*
- govorim, ali me drugi ne razumiju (riječi su besmislene, kao da govorim nepoznati jezik), ne razumijem jezik i riječi koje drugi govore (**senzorička afazija**) – *zamislite razgovor s Kinezom, vi mu se obraćate na hrvatskom jeziku: on ne razumije što vi govorite, vi ne razumijete što on govori, a jedan i drugi znate što želite reći*
- znam čemu predmet služi, ali ne mogu ga imenovati, ako mi netko kaže više riječi, znam prepoznati točnu (**nominalna afazija**) – *na vrhu mi je jezika na primjer riječ "lopta", znam da služi za različite igre, okrugla je i laka, nabacuje se, ali ne mogu dati opisu ime – lopta*
- ne znam pisati (**agrafija**)

- gledam u novine, ali mi ti znakovi ništa ne znače, ne znam čitati (**aleksija**).

Nakon moždanog udara stotine žena i muškaraca zbog afazije bivaju iznenada ubačeni u zbrkanu i osiromašenu komunikaciju koja ih plaši i zbunjuje.

Važno je znati:

- afazija predstavlja poremećaj govora, a ne inteligencije.
- unutrašnji je govor sačuvan
- prisutna je svjesnost o novonastaloj situaciji
- pomoć liječnika, obitelji i logopeda je potrebna od samog početka nastupa afazije.

KAKO RAZGOVARATI S OSOBOM KOJA IMA AFAZIJU

Otvoreno prihvatite prisutnost poremećaja govora.

Ako osoba ne govori, svejedno čuje, stoga ne vičite!

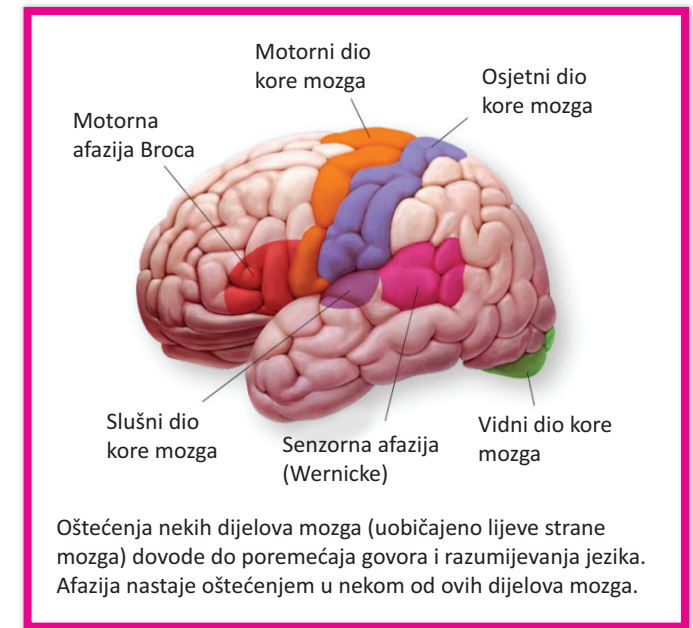
Postavljajte jednostavna pitanja na koja se može odgovoriti s "da" i "ne".

Budite u vidnom polju osobe s kojom razgovarate, utišajte radio i televizor.

Govorite kratke i jasne rečenice.

Uključujte osobe s afazijom u razgovor i donošenje odluka.

Budite strpljivi, dajte osobi s afazijom dovoljno vremena za izgovaranje rečenica. Time pokazujete da vam je stalo, a kod njih se umanjuje osjećaj isključenosti i nelagode.

Autorica: **Julijana Franinović Marković**, doktorica medicine, specijalistica neurologije

Recenzija: **Roberta Katačić**, doktorica medicine, magistra javnog zdravstva